

vogende Kjøbstadbefolkning, bemærker Udvalget, at den danske Industri har mange naturlige Ban-
 feligheder at kæmpe med, beundrer at Landet mangler Vandkraft og Kul og kun i utilstrækkelig
 Omfang besidder de Raastoffer, som Industrien skal bearbejde. Opgaven maatte derfor først og
 fremmest være at lette Tilførselen af de vigtigste Kaa- og Hjelpestoffer, medens Forholdet nu tværtimod
 er det, at Staten betynder Indførselen af disse for Industrien aldeles uundværlige Gjenstande, som
 Landet selv ikke formaar at frembringe, med tyngende Afgifter.

Vi antage vel ikke, at Deres Excellence i det Hele vil kunne samstemme i de af det nævnte
 Udvalg fremsatte Ansøgninger, men vi tro med Sikkerhed at kunne gaa ud fra, at De erkender Nød-
 tigheden af de af Børsubvalget fremsatte ovenfor gjengivne almindelige Betragtninger, og at vi derfor
 ikke ville henvende os forgjæves til Dem, naar det, som vi haabe, lykkes os at godtgjøre, at Ud-
 valget ved de Forslag, det har gjort vedkommende vor Industri, har tilsidefat de Grundsætninger,
 som det selv har opstillet.

Det er foreslaaet af Udvalget, at Seilbug, Lovværk til Skibsbrug, Pak- og Sækkelærred
 samt Sække skulle frigjøres, og at Tolden paa Bomuldsvarer skulde nedsættes overensstemmende med
 Regeringsforslaget af 1873, medens der med Hensyn til Uldvarer ikke er foreslaaet nogen Nedsættelse
 af Tolden.

Skvad Seilbug m. v. angaar, vil den foreslaaede Frigjørelse have en videre Virkning, end
 Udvalget synes at forudsætte. Under Toldsatzen Seilbug hører f. Ex. ogsaa Bomulds Ravnbug,
 der finder en betydelig Anvendelse til Klæder. Det kan dog neppe have været Meningen med et
 Slag at ødelægge den betydelige Industri, der beskæftiger sig med at fremstille denne Vare. Saa-
 fremt det af Hensyn til Skibsfartens formentlige Interesse anses fornødent at opgive denne Told,
 bør det dog ikke ske i videre Omfang, end Skibsfarten kræver, saaledes altsaa at der gives Godt-
 gjørelse for, hvad der bevislig er anvendt til Skibsbrug.

Vi tillade os derhos at andrage paa, at de nuværende Toldsatser for Bomulds- og Linned-
 varer behøves usforandrede. Ansos det ønskeligt at have en ensartet Told for de tre Tarifpositioner,
 ensfarvede, flerfarvede og trykkede Bomulds- og Linnedvarer, der nu udgjøre henholdsvis 20, 24 og
 32 Skilling pr. Pd., tillade vi os at antage, at en Told af 45 Ore pr. Pd. vilde være et passende
 Middelst. Skulde det anses ønskeligt at nedsætte Tolden til 40 Ore, maa vi anse det for nød-
 vendigt, at usarvet Garn, der nu bærer en Told af 6¼ Ore pr. Pd., frigjøres for Told, idet alene
 en Frigjørelse af dette for os uundværlige Raamateriale vil kunne gjøre det muligt for os at optage
 den med hver Dag vanskeligere Konkurrence med Ulandet. Det er en Selvfølge, at Tolden paa
 farvet Garn maatte nedsættes i Forhold hertil, altsaa til 10 Ore pr. Pd.

Den bestaaende Toldblov af 4de Juli 1863 har væsentlig forringet den Bestyttelse, som
 Bomuldsøvernerne nød efter Kl. 13 Martz 1844. Der foreslaaes nu en betydelig Nedsættelse i
 Tolden, og det en Nedsættelse, som aldeles ikke opveies ved nogen Nedsættelse paa Raamaterialet.
 Navnlige vil Ophævelsen af Tolden paa Stenul og Nedsættelse af Tolden paa Maskiner ikke kunne
 gjælde som Erstatning, thi som det vil frengaa af de Beregninger, som ere vedføjede nærværende
 Andragende, repræsenterer Toldfriheden for Kul kun en Besparelse af 1¼ pro mille og Lettelsen i
 Maskintolben kun en Besparelse af 3 pro mille i Produktions-Værdien.

Det ligger i Sagens Natur, at den enkelte Fabrikant, der arbejder under fortrykte Vilkaar,
 ikke gjerne udtaler dette. Omsorgen for egen Kredit tvinger ham til at holde Hovedet opreist og
 skjule sin vanstelige Stilling, saalænge han er istand dertil. Men desuagtet vil det ikke kunne und-
 gaae en opmærksom Sagtager, at Bomuldsøvernerne siden Toldnedsættelsen af 4de Juli 1863 have
 været uheldig stillede. Det bemærkes leilighedsvis i den Beretning, som Arbeidstilfynet har afgivet
 for Aaret 1877 i Henhold til Loven af 23de Mai 1873 § 12, at der paa Grund af Forretnings-
 løsheden har fundet en yderligere Afkortning af Arbeidstiden Sted, som Tilfynet dog anser for
 aldeles extraordinaryt. Det hedder derefter: „Dette har især været Tilfældet i Jernstøberierne og
 Maskinfabrikkerne samt i en Del af de textile Fabrikker, især i Bomuldsvarerfabrikerne, hvor
 der paa mange Steder kun har været arbeidet fra Kl. 8 a 8½ Morgen til Kl. 6 om Eftermid-
 dagen, ja paa flere Steder endog kun til Kl. 4 Eftermiddag. Paa enkelte Steder, hvor en saadan
 Forkortelse af den daglige Arbeidstid ikke kunde forenes med Driften af Fabrikken, har man ind-
 skænket Produktionen ved kun at arbejde nogle Dage om Ugen.“

Naar Bomuldsfabrikanterne have maattet stille sig paa den i Beretningen beskrevne Maade,
 har Grunden kun kunnet være, at de arbejdede med Tab. At de ikke ganske have standset Fabri-
 kationen, har sin Grund i, at de ikke kunde give Slip paa øvede Arbeidere, idet saadanne ikke strax
 kunne skaffes tilveie, naar det senere kunde blive muligt at arbejde med Fordel, hvortil kommer, at
 enhver Fabrikant af Humanitetshensyn saare nødtigt beslutter sig til at gjøre sine Arbeidere brødløse.
 Svoledes Forholdet er, viser sig ogsaa ved, at flere Bomuldsfabrikanter, der have begyndt deres
 Virksomhed med Formue, have tilsat denne ved deres Fabrikation, og at de have maattet standse
 deres Virksomhed eller endog opgive deres Boer til Skiftebehandling.